

HELL'S TOUR +

Expedice

1996

HELL'S TOUR +

Pozvánka na
Expedici
1996

x do stela níkem

Y (ČTK) - Za nejvýznamnější tradiční poutě ve Křivčanech označili adatelé tamního DU-ČSL předsedu Josefa Luxe. Poval pout do Křivčanu. schodech kostelníků konal, po jednoho občana ze zajištění stále jící autobusové o malých obcí by záležitosti právě řízených vyšších samosprávných roto by se o ní zhodovat z Pra-

Armáda chce zmařit historické jednání Dnes o míru v Čečně

MOSKVA (ČTK) - Čečenský prezident Zelimchan Jandarbijev včera potvrdil, že se dnes setká s Borisem Jelcinem, aby s ním jednal o ukončení krvavé ruské agrese v Čečensku. Jelcin v sobotu prohlásil, že se sejde jak s představiteli čečenských bojovníků za

nezávislost i s proruskou loutkovou vládou.

Podle mluvčího povstalců Movladi Udugova však jednání může ohrozit pokračující ruská ofenzíva na jihu a jihovýchodě země. Udugov již v sobotu konstatoval, že určitá ruská síla nemá zájem na schůzce obou

prezidentů. Den poté zahájily ruské jednotky ostřelování vesnic v okolí měst Vedeno a Šatoj. Dosavadní ruský ministr obrany Pavel Gračov dal najevo svůj postoj, když konstatoval, že v Čečensku nebude mír, dokud nebudou zlikvidovány všechny skupiny „banditů“.

EXPEDICE LETOS BUDE !

PRAHA (rek) - O tom, že letos, stejně jako v letech minulých proběhne na začátku léta poznávací cesta po západní Evropě rozhodli členové soukromého cykloturistického klubu HELL'S TOUR+ již na svém únorovém zasedá-

ni. Při přípravách cesty však narazili na problém financování celého projektu, čímž byla akce vážně ohrožena. V těchto dnech se však podařilo rozpočet minimalizovat a tím dosáhnout dostupnosti všem zájemcům.

PLACENÁ IN.

Slečno, jestli jst organizačně sch a sympatická,

nejlépe ve věku od 18
základní znalosti světového jazyk
je úplné střední vzdělání a ochot
je občas časové přizpůsobit,

pak vám nabízáme
funkci asistentky a ku
v malém, ale perspektivním a am
překladatelské agentury

A.F.F.L.

V jámě 1. 110 00 Praha 1,
osobní kontakt domluve se sl. Kl
na tel. č.: 2416 2346-7

P. S.: Další překladatele prc

Pravý blok si stěžuje

PRAHA (ČTA) - Stížnost proti znemožnění účasti Pravého bloku (PB) v letošních parlamentních volbách zavedením volebních kaucí a dále neuznáním jejich částečné úhrady PB a jeho závazku zbytek

splatit do jednoho roku podala tato strana k Radě Evropy, Radě evropských ministrů, Evropskému parlamentu a Evropské komisi pro lidská práva. Informoval o tom mluvčí PB Přemysl Vachalovský.

Na předešlé stránce jste se dozvěděli, že Expedice letos bude. To byla obecná informace. A teď pro ty, kteří se jí hodlají zúčastnit:

Především vám doporučuji číst tuto knihu pomalu a pozorně, a až ji přečtete, nezapomeňte se vrátit zas na začátek. Dozvíte se totiž nejen to, kdo je vrah, ale i několik užitečných informací k vrcholné akci letošní sezóny.

Tak především nás nečekají žádné převratné změny v naší měně. Také ve státech, kterými budeme projíždět se nechystá nic mimořádného. Tolik k penězům.

Možná vás bude zajímat, kam to vlastně jedeme. Pokud ano, ukojím vaši zvědavost a sdělím vám, že přejedeme Německo, koukneme se do Lucemburska, zastavíme se v Belgii, omrkneme Holandsko a vrátíme se zase přes Německo. Důležité při tom je, že po nás budou z dokladů chtít pouze cestovní pasy. Tedy při běžném provozu.

Jo, a jen tak na okraj, odjezd je 28. 6. 1996 odpoledne ze stadiónu, návrat nejpozději 31. 7. 1996 tamtéž. Cestou se, pokud dojde k dohodě, zastavíme jednou u normálních lidí a připomeneme si, že i my jsme jimi krátce před odjezdem také bývali.

To by, myslím, pro začátek stačilo.

Na těchto stránkách se vám pokusím přednést teorii kudy a kam to vlastně pojedeme.

Zde je tedy **rozpis trasy EXPEDICE 96`**

Území ČR

Vojenská automapa

Praha

Rudná

Beroun

Zdice

Kublov

Zbiroh

Radnice

Chrást

Zruč

Třemošná

Úněšov

Pernarec

Konstantinovy l.

Kokašice

Lestkov

Planá

Broumov

Zadní Chodov

166

území BRD

mapa Deutschland

Mahring

Tirschenreuth

Falkenberg

Erbendorf (Trevesen)

Kulmain

Weidenberg (Bindlach)

Bayeruth (Eckersdorf)

Plankenfels

Aufseß

Burggrub

Zeegendorf

Bamberg

Gaustadt

Bischberg

Kirchaich

Prolsdorf

Unter-Steinbach

Michelau i. S.

Garolzhofen

Krautheim

Volkach

Prosselsheim

Bergtheim

Gramschatz

Retzbach

Birkenfeld

Marktheidenfeld výjezd na jih

Urphar

Wertheim

Freudenberg

Miltenberg

Trennfurt

Worth (Breuburg)

Hochstadt

Brensbach

Groß Bieberau

Reinheim

Lutzelbach

Hoxhohl

Bickenbach

Gernsheim

Eich

Brechtheim

Hochborn

Eppelsheim

Flomborn

Bottersheim

Kirchheim-Bolanden

Gerbach

Dielkirchen

Waldgrethwir

Odenbach

Meisenheim

Hundsbach

Becherbach

Kirn

Hahnenbach

Rhaunen

Laufersweiler

Irmenach

Traben – Trarbach

Krow ... podle řeky
Mosel
Schweich (53), (49), (Igel),
(Wasserbillig)
590

území L

mapa Luxemburg

Grevenmacher
Oberdoven
Gostingen
Canach
Oetrange
Mouthfort
Contern
Itzig
Bonevoie ?
Luxemburg
Kopstal
Tuntange
Saeul
Ospem
Hostert
Rambrouch
Martalange
90

území B

mapa Belgique Pays-Bas

Fauvilers
Winiville
Nivess
Kornet
Pironpré
St-Hubert
Avenue
Grupont
Wavreille
Rocheford
Haid
Leignon
Ciney
Gesves
Faulx-les-Tombes
Vezin
Tillier

Hanret
Eghezée
Aische-en-Refail
Perwes
Orbis
Nil-st-Vincent
Mont-st-Guilbert
Court-st-Etienne
Rixensart
la Hulpe
Hoeilaart
Bruxelles
Vilvoorde
Eppegem
Zemst
Nechrlen
Duffel ...
Antwerpen
Schoten
Brecht
St. Lenaarts
Hoogstraten
Minderhout
Meer
Drčet
396

území NL

mapa Nederland

Breda
Dorst
Dongen
Vart
Waspik
Capelle
Dusen
Almkerk N322 vých.
Brakei
Leerdam
Culemborg
Werkhoven
Odijk
Bunnik
Bilthoven
TEMPELLAN 15
3721 VH BILTHOVEN

Hilversum
 Bussum
 Naarden
 Amsterdam
 Haarlem
 dále podle pobřeží
 Den Oever přejezd hráze
 Zurich
 Achlum
 Hitzum
 Tzum
 Baard
 Jorwerd
 Weidum
 Wirdum
 Warga
 Waterna
 Oudega
 Drachten
 Ureterp
 Siegerswoude
 Bakkeven
 Waskemer
 Haulewijk
 Een
 Norg
 Zeyen
 Ubbena
 Gasteren
 Anderen
 Rolde
 Grolloo
 Schoonloo
 De Kiel
 Schoonrood
 Sleen
 Erm
 Nieuw Amsterdam
 Erica
 Klazienaveen E233
 450

území BRD
mapa Deutschland
 Versen
 Neplen

Haselunne
 Bippen
 Ankum
 Bersenbruck
 Holdorf
 Diepholz
 Rehden Wehrbleck
 Sulingen
 Borstel
 Lemke
 Niemburg
 Steimbke
 Rodewald
 Schwarmstedt
 Wietze
 Hambühren
 Celle
 Eldinger B244
 Witingen
 Ohrdorf
 Brome
 Steimke
 Kusey
 Trippigleben
 Miesterhorst
 Ratzlingen
 Bahnsdorf
 Horsingen
 Erxleben
 Hakenstedt
 Seehausen
 Wanzeleben B180
 Etgersleben
 Egel
 Unseburg
 Stassfurt
 Gusten
 Alsleben
 Wettin
 Salzmünde
 Teutchenenthal
 Schafstadt
 Merseburg
 Wallendorf
 Lutzen
 Pegau

Groitasch
Lucka
Meuselwitz
Altenburg
Waldenburg
Lugau
Stollberg
Aue
Schwarzenberg
685

území ČR

Vojenská automapa

Potůčky
Stráž
Perník
Pstruží
Merklín
Ruprechtov
Karlovy Vary
Kolová
Pila
Rybničná
Přílezy
Toužim

Použité materiály:

Vojenská automapa
druhé vydání
Naše Vojsko 1992

Deutschland
Marco Polo 1993

Luxembourg
World Travel Map 1994

Radaně
Štědrá
Pšov
Novosedlí
Močidlec
Stvolý
Rabštejn
Žihle
Podbořánky
Lhota
Nová Ves
Čistá
Všesulov
Petroviče
Rakovník
Křivoklát
Zbečno
Bratronice
Bezděkov
Unhošť
Jeneč
Hostivice
Praha 240

Benelux
Freytag & Bernát 1992

Nederland
Marco Polo 1994

Seznam doporučených předmětů na EXPEDICI 96

jízdní rukavice	pro popeláře i tanečníky
dlouhorukávní trika	až propotíme krátký
krátkorukávní trička	bez bychom způsobili dopravní nehodu
tepláková souprava	do tropů pojedeme příště
kraťasy	krátké dlouhasy
dlouhasy	dlouhé kraťasy
ponožky silné i tenké	nezávod'te se stonožkou
spodní prádlo	Módní přehlídka začíná ve 25:00 hodin
bunda	na schůzku s eskymákem
plavky	na večeri s vorvaněm
kapesníky	na snídani s cibulí
vhodná obuv	ploutve nám časem narostou samy
ručník	kdyby se na nás rozzlobila rosnička
mycí potřeby	smyslně extravagantní
spacák	abychom našli teploučko
karipříbuzný	tchýni nechte doma!
nádrže na vodu a líh	nebo na líh a vodu
ešus, lžíce, lžička	servis po babičce
vařič	na kouřové signály
nůž, otvírák	zdar lovu na konzervy
toaletní papír	hádej na co ...
provázky a řemeny	na spoutání nepřítele
papír, tužka	příprava na reparát
praporek ČR	aby nikdo nepochyboval
peníze	lebky i kakaové boby devalvují
cestovní pas	nezaměnit za kšandy

Pro nositele doupat

ležák	stoják nedoporučujeme
tepelný štít	až se strhne bitva

šňůry kotevní i křížové *na sušení prádla*
kolíky *zepete se Mausího ...*
plachta *vítr si s ní poradí*
pobočné světlo *konkurence bludičkám*

Pro dokumentaristy

foťák a filmy *jedno bez druhého není*
to pravé
záznamový blok *kdyby došel toaletní papír*

Pro tlumočníky

slovníky *cizích slov*

Vše doporučujeme nejprve vložit do igelitek, pak to z nich zase vybalit, přeskládat do igelitů teprve potom vložit do brašen.

Rozpočet EXPEDICE 96`

Tak především chci zdůraznit, že bude vyrovnaný. Snad. Na základě konzultací s kamarády a známými v lokále „U ŠTUDÁKA“ bylo přesně vypočítáno, že jeden každý si má opatřit 8.000,- Kč. Doporučuji rozdělit tuto částku na hodnotou stejné díly : 1.000,- Kč nechat v naší pevné měně, zbytek vyměnit za platidla fungující v BRD. Další výměny proběhnou cestou.

POZOR! V rozpočtu není zahrnuto pojištění. To necht' si zařídí každý u své oblíbené pojišťovny.

© HELL'S TOUR +
1996
Neprodejné

HELL'S TOUR +

EXPEDICE

1996

II. vydání

EXPEDICE 96`

Cenzurováno, vhodné pro všechny typy rodičů, sourozenců, příbuzných a známých.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Praha	0	1506	0	0	22b - 25

Neuvěřitelné! Je 14.30 a my skutečně odjíždíme. Jedeme vstříc bůhví jakému šílenému dobrodružství. První zoufalé kilometry vedou přes Černošice do Berouna. V Hlásné Třebáni jsme zahlédli poutač na samosběr jahod, a tak jsme si jich pár, za strašného loupání v kříži, nasbírali.

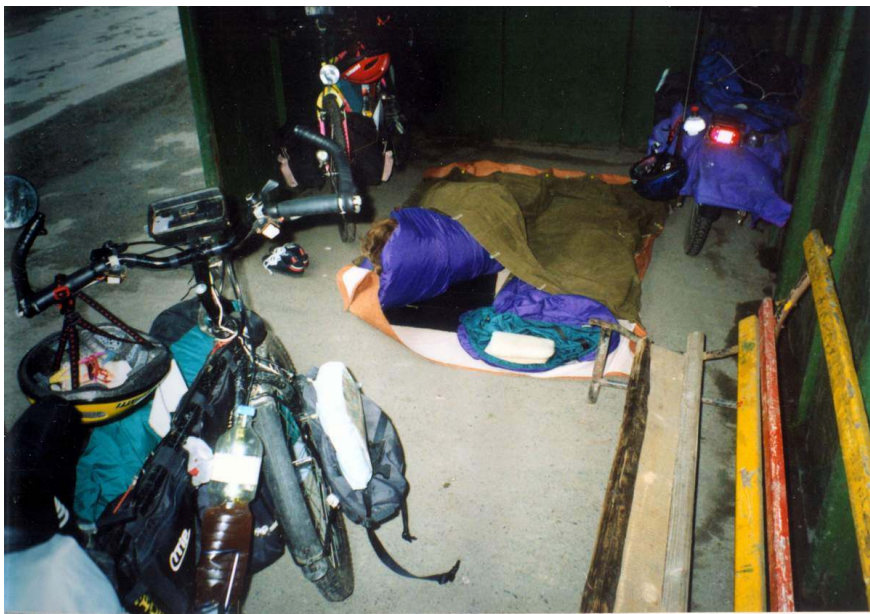
Kousek před vesnicí Svatá budujeme nocleh. Jméno vsi jednoznačně napovídá, že každý, kdo se vyškrábe až sem, musí mít zákonitě svatozář. V důsledku změny systému uchycování částí doupěte upravujeme šňůry, což se vyplátilo, protože v noci prší.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Svatá	59.0	1565	59.7	15.6	11 - 26

Ráno 29. 6. sobota

Vstáváme v půl deváté. Vše jde docela dobře, jede se normálně. Ve Zbirohu zastavujeme na oběd. Hospoda uvnitř vypadala rozumně, vrchní nám přinesl jídelní lístek, nezbývalo tedy než si vybrat. To jsme také učinili. Vrchní přistoupil k našemu stolu s otázkou, co že hodláme pozřít. Nadiktovali jsme mu své požadavky, načež odešel do kuchyně, za chvíli se vrátil, a bez nejmenšího stínu decentnosti, nám oznámil, že jim nejde plyn, a to, co jsme si objednali, nebude. Místo toho nám nabídl minutky, které, jak se později ukázalo, byly podstatně dražší a vyrobené v mikrovlnce. Během dalšího pozorování činnosti a chování tohoto člověka jsme usoudili, že je úplně blbej a hodí se tak leda na čištění místní kanalizace. Pročež jsme znechuceně opustili lokál a pokračovali v jízdě. Celou cestu nás lehce zavlažovaly přeháňky. Při jedné takové jsme zajeli na lesní cestu, postavili kola vedle sebe, přikryli je plachtou a zalehli pod ni. Rozpršelo se hodně. V tom okamžiku přijelo z lesa auto. Celé stanoviště jsme rozebrali, aby mohlo projet, a vše jsme zase uvedli do původního stavu, přičemž jsme notně zmokli. Tady tudy snad vede dálnice! Museli jsme pustit ještě další dvě auta. Pak se našťěstí počasí na chvíli umoudřilo a my mohli vlhkou nohou (kolem) pokračovat až do Nevřeneš, kde jsme kvůli frontálním poruchám přespali v autobusové zastávce.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Nevřeň	58.0	1634	69.7	15.5	7 - 30

Ráno 30. 6. neděle

Vstáváme, snídáme a dotírá na nás slepice. To však není nic proti tomu, co tu tropili místní za hluk v noci. Patrně zjištění, že jim někdo spí v zastávce, způsobilo světovou senzaci. Odjíždíme. Cestou nás stále stíhají přehánky a co hůř, mají to tu do kopců a stále fouká protivítr. Následkem čehož jedeme z kopce s 12% klesání na lehké převody a makáme jak šilenci. V tomto duchu jsme pozdě odpoledne dojeli do Broumova. Mysleli jsme si, že tu navštívíme hospodu s televizí a podíváme se na fotbal. Hrají naši s Němčourama o titul mistra Evropy. Nepodařilo se. Zdejší hospoda zavírá v osm hodin, kdy utkání zrovna začíná. Zajeli jsme teda do lesa a postavili ležení, kousek od hojně používané lesní cesty. Namontovali jsme si zástěrky na blatníky předních kol, abychom při jízdě po mokřích silnicích neměli mokré tlapy víc než je nutné. Fotbal jsme si poslechli v rádiu a trochu zklamání jsme šli spát.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Broumov	56.0	1698	64.7	13.2	9 - 15

Ráno 1. 7. pondělí

Vstáváme v půl deváté. Přípravy odjezdu jsou v plném proudu a po cestě přijíždí traktor. Za jeho volantem sedí ztělesněná nechápavost. Odjíždíme v deset. Spali jsme jen asi kilometr od hranic. To se teď hodí. Bohužel je mokro a lehce mží. Na celnici zatelefonovala Blanka poslední sbohem domů a přejeli jsme hranice. Celý den se nad námi honí mračna, ale naštěstí prší jen z některých. Hned po dopadu posledních dešťových kapek většinou začíná svítit slunce. A takhle to jde až do večera. Projeli jsme mimo jiné i Bayeruth, město založené ve 12. století a 1430 vypálené při husitské jízdě. Mimo jiných známých osobností zde žil hudební skladatel a básník Richard Wagner, z jeho děl si připomeňme alespoň opery Bludný Holanďan a Prsten Nibelungův. Jede se o něco lépe než včera, ale stále fouká protivítr. V půl osmé večer stavíme ležení a zalézáme.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Eckersdorf	60,0	1796	95,5	17,3	6 - 25

Ráno 2. 7. úterý

Po včerejším výkonu máme průměrnou ztrátu 15 km, časovou žádnou. V noci lilo. Hodně. Posnídali jsme chleba s Nutellou a vyrazili jsme.

Jede se lépe než včera, přestože víc než polovina svalů mi hlasitě a ne zrovna slušně nadává. Jedeme po nějaké hlavnější silnici v dopravní špičce. Není to nic příjemného, a tak zastavujeme na sušenky na parkovišti. Vozovka je mokrá, ale už vysvitlo zase sluníčko. Prší už jen málo, ale zato vytrvale fouká protivítr. Ne, teď už zase cedí, jako když na vás někdo převrhne celý kýbl vody, a kdyby jen jeden! Za moment jsme úplně mokří a je nám děsná kláda. V naději, že se někde schováme, odbočujeme z trasy do nějaké vesničky. Jenže nemají tu ani autobusovou zastávku, kde bychom se mohli schovat. Než jsme se tu porozhlédli, přestalo lejt. Zvenku jsme skrz naskrz mokří, ale spotřebovali jsme už všechnu vodu na pití. Alespoň, že tu mají použitelný kohoutek. Tankování šlo docela dobře:

Koupili jsme si, mimo obvyklých jogurtů a mléka, broskve a curry kečup. Ten jsme pojídali s rýží k večeři. A stál za to. Připadala jsem si jako kdybych se pásla na kopřivách, kterých je všude kolem moře. Tolik Blanka, Mně a Michalovi chutnal. Dohodli jsme se tedy, že koupíme Blance, dle našich měřítek „dětský“ kečup. Pak jsme jim tady sežrali nějaké třešně, zajedli je broskví a zalehli.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Krautheim	60,0	1904	107,7	16,7	7 - 21

Ráno 3. 7. středa

Vstáváme v půl desáté. Svítí slunce, vypadá to, že bude na pěkný den. Kromě protivětru tomu tak opravdu je. Jede se normálně. Projíždíme oblastí Špesartu. Kromě ošklivých ženských jsme žádná strašidla neviděli. Zato jsme uzřeli pádící soupravu ICE, která zdolala asi dvoukilometrovou viditelnou vzdálenost za pár sekund.

Pak jsme se celkem hladce přesunuli do oblasti řeky Main a pokračovali po šterkovém povrchu většiny zdejších cyklostezek až do večera. Zalézáme v listnatém lesíku asi 3 m nad úroveň vozovky. Díky bohu se provoz na této hlavní komunikaci s přibývajícím nočním dobou snižuje. Ještě nám Blanka pověděla pohádku na dobrou noc, jejíž nezkrácenou verzi vám přináším: „**Spím**“.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Wertheim	60,0	2001	97,0	16,3	14 - 25
Ráno 4. 7. čtvrtek					

V noci samozřejmě pršelo. Kromě toho tady mají asi tak kilo klíšťat na osobu.

Provádíme technickou kontrolu po 500 km. Odjíždíme. Je střídavě pod mrakem, jede se mizerně. Fouká silný protivítr. Následkem toho máme ve tři hodiny najeto 37 km. Do toho začalo pršet. Zajeli jsme pod stromy u karavan kempu a čekali až přestane. Za chvíli vyšel z karavanu Germán a pozval nás dál. Očekával bouřlivou konverzaci, ta se však nedostavila. Nikdy bych neřekl, že Blanka chodí dva roky na Němčinu.

A už vůbec nechápu, kde se ve mně bere tolika šprechtění. Germán se tváří chviléma pobaveně a zmateně. V podstatě jsme mu vyložili plán a smysl naší výpravy. Také on se nám pokoušel přežvejkat svou náplň života. Přestalo pršet, vysvitlo slunce, loučíme se a jedeme.

Hned na další křižovatce jsme narazili na dalšího postaršího jedince německé národnosti, ten se hned zajímal o naše cestovní plány a horlivě se nám snažil poradit méně kopcovitou trasu. Nelíbila se mu však naše mapa, tak nám slovně vyložil kde odbočit a kam jet. Rozloučili jsme se, a ani jsme nestačili dojet na další křižovatku, když jsme zaslechli zvoneček. Dohnal nás a přivlekl podrobnější mapu, kouknul do rozpisu trasy, a že nás povede. Nasadil ukrutánské tempo, alespoň pro mne. Dig se ho celkem bez problémů držel a ještě stačil za jízdy listovat ve slovníku, z čehož byl Germán úplně hotovej. Naštěstí ve své rychlojízdě nepokračoval příliš dlouho, protože se musel vrátit na večeri.

Jedeme dál. Vevečříme na schodech pod mostem, a poprvé za tuhle výpravu dojíždíme za tmy, a máme pochopitelně víc problémů s ubytováním než dosud. Vyřešili jsme je tak, že přespíme v Naturparku.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Lutzelbach	67,0	2092	90,7	15,0	14 - 25

Ráno 5. 7. pátek

Vstáváme a mizíme. Naštěstí si nás nikdo nevšiml. Snídaně proběhla až cestou v Edeka marketu. Jinak se neděje nic mimořádnému. Obvyklé jogurty jíme na silnici a všichni jsou z nás hotoví. Po šestnácté nás zastavila bouřka.. Stojíme ve Wormsu pod Balkónem u nějakého kšeftu.

Prší tak silně, že není vidět ani nedaleká křižovatka, je zřejmé, že si město podrobně neprohlédneme. Mrzí mě to, protože Wormsem kráčela velmi raná historie lidstva. Někdejší keltské oppidum změnili Římané na posádkové město, které už v 8. století patřilo k významným ve francké říši. Roku 1521 zde říšský sněm prohlásil Martina Luthera za kacíře. Takové stavební klenoty jako třeba císařský dóm sv. Petra (románskou baziliku se dvěma chóry a čtyřmi věžemi), jsme zahlédli pouze z velké dálky při příjezdu do města. Nějak nám z toho bezmála dvouhodinového stání vyhládklo, a tak nakupujeme samé dobroty a konzumujeme je v loubí před plaveckým bazénem. Pokračujeme v jízdě a s hrůzou zjišťujeme, že tu mají samé plešaté kopce, bude se nám obtížně hledat nocleh. Nemáme jinou možnost než dostat kola bahnitou cestou k remízku v polích. Katastrofa, bláto máme úplně všude a nedá se s tím skoro nic dělat. Navíc hned po postavení doupěte zase hodně prší. Půda je úplně rozmáčená a jeden kolík se vytrhl, to způsobilo, že Digův oř spadl do doupěte, čímž se celá velkolepá stavba zřítíla. Vyprošťujeme se z trosek a s nadávkami lezeme na dešť. Nedostatek se nám podařilo odstranit a tak jdeme spát.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Flomborn	64,0	2175	83,1	15,6	11 - 25

Ráno 6. 7. sobota

Díky dešti odjždíme po půl dvanácté. Dnešek nám vůbec nepřeje. Dig píchnul a přitom zjistil, že má poškozený dánský plášť na zadním kole. Potkali jsme lehce přiopilého postaršího Germána, kterej se nám horlivě snažil pomoci. Pořád šermoval rukama a do všeho se plet a neuvěřitelně překážel. Všechny práce jsme notně zrychlili, abychom už mohli odjet a uniknout jeho důvěrnému výrazu. Zase prší. Je pět hodin, máme najeto 17 km a stojíme pod mostem. To je neradostná bilance. Sotva jsme vyjeli, začalo, hádejte co ... Vjeli jsme do Hromových hor. Jsou to opravdu hory s velkým H. Těšili jsme se na roviny a ono nic!

Blanka lapena, kterak morduje ubohý počítač. Chudáček Psionek!

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Dielkirchen	47,5	2218	42,71	12,71	8 - 27

Ráno 7. 7. neděle

Blančin objev: mokré ponožky ve vlhku neschnou! Toto zjištění učinila poté, co jsme v 9.30 vstávali. Včera k večeri jsme měli maso z konzervy a Diga napadlo, že by šel zužitkovat i obal od této pochoutky. A začal si hrát (Dig si hraje hrozně rád). Byla jsem zvědavá, co z té plechovky vzejde. Dig nakonec vykouzlil startér pro vařič a větrný štít. Musím říct, že jsme mnohokrát během expedice byli těmto zlepšovákům vděční za teplé jídlo. Odjíždíme dost pozdě. Je neděle a voda, která nám došla, se bude proto shánět obtížněji. Dorazili jsme k ELF benzínce a poprosili obsluhu o pitnou verzi této tekutiny. Pochvíli váhání nám starší pan pokladník vydal klíč od toalety. Já i Mausí marně lomcujeme dveřmi, nakonec jsme zavolali na pomoc Diga, který dveře hravě odemkl a šel za roh. Odkudsi se přihnala nevzhledná babice a začala na mne drmolit něco v tom smyslu, že voda je moc drahá a zcela pitomě se vyptávala, na co ji potřebujeme. Snažila jsem se jí to vysvětlit, nakonec zavrčela a odešla. Nade mnou zůstal stát její zakřiknutý společník, zjevně se za ni styděl, a pomohl mi dotankovat všechny lahve. Ta samá čarodějnice vylítla ještě jednou na Diga, protože chtěl vyhodit do místního kontejneru naše odpady. Čím dříve odtud vypadneme, tím lépe. S pokazenou náladou pokračujeme v cestě. Podle mapy bychom měli brzy opustit Hromové hory a pokračovat údolím řeky Mossel. Z úvah mě vytrhl zvuk motoru těsně za mnou. V zrcátku vidím auto. Nechápu proč mě nepředjede. Místa má dost a proti nic nejede. Po dlouhé chvíli začal s předjížděním manévrem. Řidič musí být ožralej, protože takhle blbě není možné za střízлива řídit. Jede teď vedle mě, má zařazenou jedničku, motor řve a auto se dostává jen zvolna přede mě. V protisměru něco jede. Auto, které mě předjíždí, začíná zmatkovat. Troubí, klikkuje a snaží se mě vytlačit ze silnice. Nemám co ztratit. Když podlehnu přetlačování, spadnu ze stráně (cca 9 m). Když tvrdohlavě pojeď dál a naznačím tím, že uhýbat se nebude, mám šanci na totéž, ale auto se o můj stroj zle poškodí. Spoléhám tedy na to, že řidič má rád plechy i lak svého vozu a naznačuji, že se mě jeho problém netýká. Přijíždí protijedoucí vůz. Obě auta se těsně míjejí, přičemž se v klidu vejdu vedle nich. Auto dokončilo předjíždění a na zádi vidím značku „B“. Je to tedy blbej Belgičan. Auto ještě lehce zakličkovalo a zmizelo za zatáčkou. Po mnohých útrapách jsme dospěli až ke 12 km dlouhém sešupu. To zatím samozřejmě nevíme. Ale je to tu z kopce, zapnu tedy dobíjení. Zkopec je stále strmější a klikkuje v serpentínách krajinou. Po dojezdu mi z baterií přetéká elektřina, z dynama se čoudí a já jsem zmrzlej jak sobolík h...pííp... Jsme u řeky Mossel a jedeme podle ní. Kam jen můžeme dohlédnout, všude jsou samé vinice. Škoda, že tudy projíždíme tak brzy, víno ještě zdaleka není jedlé. Je to tu hodně blbý s noclehem. Nikde nic jiného než ty vinice s úhlednými řádky, skrz které je vidět široko daleko.

Kousek roští jsme zahlédli na protějším břehu řeky, přejeli jsme tedy most a kousek se vrátili. Podařilo se , nocležiště jsme našli v temném zákoutí u cestičky. K večeri jsou špagety s tekutým střílným prachem (má se na mysli curry kečup). Vaření zahajují zkouškou startéru, který vznikl dnes ráno.

Funguje to. Varič nabíhá okamžitě. Jsme rádi, protože se tím podstatně zkrátí doba vaření.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Müllheim	63,0	2332	114,2	16,3	11 - 19

Ráno 8. 7. pondělí

Hned po ránu si musím postěžovat, protože mě vzbudili už v půl osmé. Sice docela příjemnou melodií z Psionka (Psion computer), ale to nikoho neomlouvá. Po včerejším náletu kobylek na bágly nezbylo z potravin skoro nic. Můžou za to Němčouři, protože v sobotu neměli otevřeno! Jedeme co nejrychleji k obchodu. A hned před samoobsluhou jsme spořádali celý bochník měkoučkého voňavého chleba. Při nakládání dalšího bochníku si Michal povzdechl: „No do p..píííp... , ten chleba má univerzální velikost. Nikam se nevejde.“

V Tiernu se nám podařilo koupit nový plášť na Digovo zadní kolo. Stál 39,50 DM.

Hned za městem jsem jej instaloval.

Jede se na něm úplně suprově.

Během montáže jsem všem důrazně připomenul, že jedeme příliš pomalu, a že jsem nespokojen s tím, jak moc dlouho trvají ranní odjezdy. Blanka s Michalem se tváří velmi chápavě,

ale je mi jasné, že to je tak všechno, čeho jsem svým plamenným proslovem docílil. V 19.20 nás slunným podvečerem přivítalo Lucembursko. Po zdolání jednoho příšerného dokopce jsme zalezli do malého lesíka, povečeřeli rýží s dětským kečupem, doplněným o kečup utrhrpr...píípí..., dorazili se chlebem a nádherně vytuhli. Mimo jiné jsme rozebírali řadu teorií o uchovávání mléka v chladu a to i s krávami, aby se nezkazilo a také o tom, kam až po dnešním měkkém chlebičku doletíme.

Technická data:

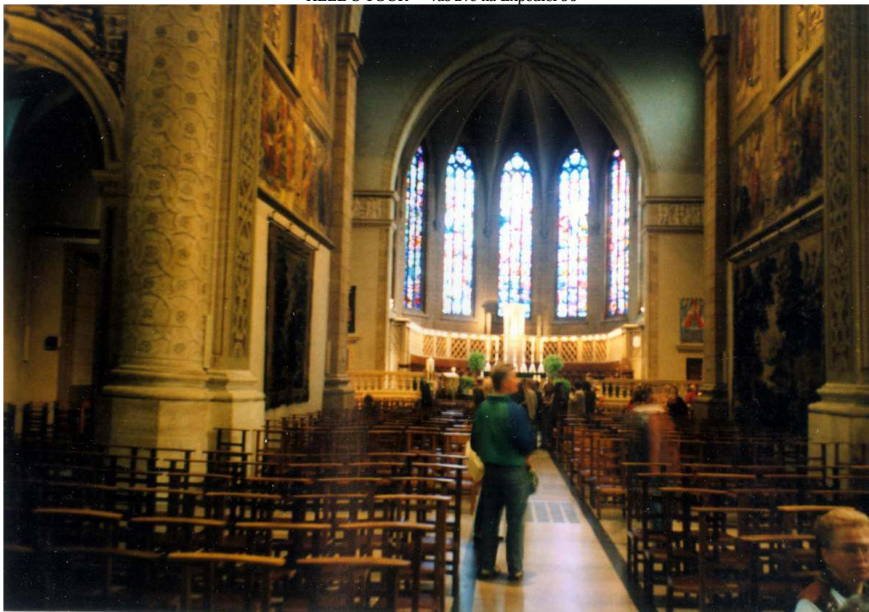
Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Oberdonven	36,0	2419	83,3	14,7	8 - 22

Ráno 9.7. úterý

Odjíždíme ve 12 hodin. Jak vidíte, včerejší povídání o odjezdech mělo účinek hrachu vrženého proti zdi. Prvních 27 kilometrů jsme jeli 2,01 hodiny. Je 14.45 a my vjíždíme do Luxemburgu.

Když už jsme tady, tak bychom si měli připomenout alespoň útržky zdejší historie. základem Luxemburgu byla ve 4. století římská osada. Středověká historie tohoto místa byla velmi pohnutá. Roku 1867 bylo Lucembursko prohlášeno nezávislým neutrálním státem, a proto bylo nutné zbořit mocné opevnění města. Od této doby si sem všechny armády při konfliktech v okolí chodily jako domů a plenily a ničily. Za obou světových válek bylo obsazeno Němci.

V kryptě katedrály Notre Dame jsou od roku 1948 uloženy ostatky Jana Lucemburského.

Dnes je tato země sídlem stovek nadnárodních institucí. Je to tu velké asi jako Hradec Králové, s tím, že tu mají most podobný Nuseláku.

Všude, kam to šlo, jsme strčili čumák a očumovali. A to tak dlouho, až jsme už neměli kam čumák strčit. Tedy nezbývalo, než odjet.

Na konci města Michal najel do zábalu lešení a do něho se naprosto přesně trefila Blanka. Škody: prakticky zničený výplet a přeražený ráfek Michalova zadního kola. Oprava proběhla celkem zdárně. Za 90 minut můžeme pokračovat v jízdě, ale začíná pršet. Vyjeli jsme z města a zapíchli to u silnice na nějakém odpočívadle, nebo co to bylo. Déšť zatím zhoustl. Nedá se nic dělat, dnešní noc strávíme zde.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Bridel	52,0	2460	41,4	12,4	12 - 21

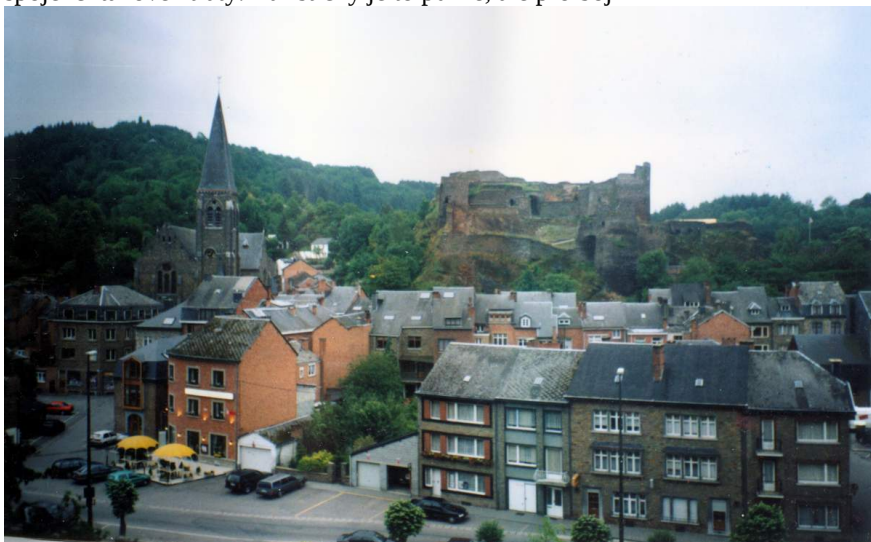
Ráno 10.7. středa

Tak jsme přečkali další noc. Sice v suchu, ale v chladnu, a neustále připraveni na bleskový ústup. Včera před usnutím jsme přepočítali kilometráž a dospěli k otřesnému zjištění. Kvůli dešti a protivětru máme obrovskou ztrátu. Musíme začít zkracovat trasu. Začneme tím, že vypustíme Brusel a Antverpy a pojedeme nejkratší cestou na Bilthoven. Dále nám vyšlo, že denně musíme urazit nejméně 93 km. Jde nám z toho mráz po zádech. Představa deště a protivětru ... Dnešní počasí bude patrně stejně deštivé jako včera. Za celodenního strašného vypětí sil jsme dojeli na belgické území. Fouká silný protivítr, jedeme do strašně prudkých kopců, zato sjezdy jsou mírné a proti větru. Přijeli jsme k benzínce, tudíž budeme tankovat. Blanka s Michalem uchopili prázdné lahve a odskotačili kamsi

k budově. Těsně po té přijel v protisměru Jeep v barvách U.S.Army. Z něho vystoupili dva vojáci a snažili se ze mě anglicky vytáhnout, kolik tady stojí benzín. Svou chabou, pokulhávající a lámanou angličtinou jsem jim rukama, nohama zacvičil, že nejsem zdejší. Na to se začali živě zajímat co, že to je „CZ“ na zádi mého kola. Zašermoval jsem jim, že to znamená Česká republika, dříve Československo, s čímž byli náramně spokojeni a s pozdravem „Nazdar Ček“ odešli.

Do prvního Belgického města jsme dojeli těsně po 18té hodině. Banka pochopitelně zavřela v 18:00. Jsme tedy bez peněz, zásoby jsou skoro na nule a nejbližší větší město je přes sto kilometrů daleko. Ještě chází, aby začalo pršet. Ocitli jsme se v Ardenách. Už se nedivím tomu, že tu za druhé války měli spojenci takové ztráty. Turisticky je to pěkné, ale pro boj

velmi nepřehledné. Zvláště, když je tu protivník opevněn a zná to tady. Jedeme dál. Utábořili jsme se v lesíku nedaleko silnice.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Marcourt	54,4	2560	99,8	15,6	10 - 21
Rendeux					

Ráno 11. 7. čtvrtek

Probudili jsme se, začali chystat odjezd, když v tom přišel Michal se zprávou, že se blíží nějaký človíček. Vyhlašuji proto pohotovostní odjezd. To znamená nechat všechno jak je, co jde tak okamžitě sbalit a přesunout se co nejrychleji na neutrální území. To je takové, kde nám nikdo nic nemůže. Pak se případně vrátit pro věci, které nešly pobrat. Všechno funguje velmi dobře a rychle. Tedy až na Michala. Ten má pochopitelně dost času. Během 15ti minut jsme s Blankou na silnici. Blanka si ještě skočila za roh a v tom okamžiku tu přibrzdí policejní auto. Zdá se, že človíček nezahálel. Michal v klidu oklepává hlínu z kolíků, což je slyšet až sem, potom zvolna namotává šňůry a vůbec je nad věcí. Policajti zvolna odjíždějí. Asi byla klika, že mě a dvě kola viděli, jinak by určitě šli do lesa, nasbírat si nějaké prachy od divoce tábořících turistů. Blanka se vrátila, snědli jsme sušenky, vypili čaj a půl hodiny po té vyšel na silnici Michal. Tvářil se jako absolutní suverén nad kterého není. Jedeme. Projeli jsme nějaké vesničky a dorazili do Hottonu.

Kde jsme provedli výměnu peněz, nakoupili a v tom začalo svítit slunce. Posnídali jsme, přendali se do krátkého a pokračujeme. Jede se docela dobře.

Upozornění pro potencionální cestovatele do Belgie: mají tady docela drahé a špatné silnice. Zmoření vedrem svačíme ve stínu jednoho činžáku.

Celý den se neděje nic mimořádného. Krajina je pořád stejná, tedy jako na vrchovině, svítí slunce, jede se lépe než včera. Horší je to s noclehem. Blanka touží po vodě v říčním korytě. Na mapě taková je i s lesíkem vedle. V realu ale ne. Po chvíli hledání jsme nakonec místo našli a rozložili se na hranici malinkého lesíka a pole. Když už se začala vařit voda na večeri, projelo kolem nás terénní auto. Nevadí, budeme ho ignorovat. Dokončili jsme večeri a když se do hodiny nic nestalo, dostavěli jsme doupě a zalehli. Vadí mi, že tady mají buď zimu a déšť nebo vedro a prach.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Oreye	58,5	2663	103,5	17,6	13 - 35

Ráno 12. 7. Pátek

Ležíme sice poměrně stranou v poli, ale mám pocit, že tudy brzy povede dálnice. Zase tudy projelo auto. Nějak je mi to jedno. Vstáváme. Dokončujeme změnu trasy a odjíždíme.

Jede se docela dobře, žádná zrada na obzoru. Neděje se nic, co by stálo za záznam. Je pěkně, svítí slunce, lehký vánek z padesáti minut a než jsme se nadáli, bylo 15.16 a my se ocitli v Bolenu. Vyměnili jsme si část marek na guldeny, aby se nám nestalo, že bychom byli o víkendu hladoví.

Rozhazujeme zbytek Belgických franků za potraviny, na kterých si pochutnáváme pod Michalovým mostem.

Michal by totiž právě tento most rád koupil a vybíral na něm mýtné za jeho použití. Avšak našli se i tací, kteří jsme se s Digem pokusili Michalovy dalekosáhlé plány rozbít dalšími teoriemi, například o tom, že bychom koupili 5 metrů silnice před mostem a rozkopali ji, nebo zřídíme vedle trajekt a budeme o 1 frank levnější... Skončila jsem v záchvatu smíchu uprostřed silnice a nemohla jsem vůbec nic.

Léto je tady, stejně jako všude v Evropě, dobou oprav, rekonstrukcí, dostaveb a

podobně. I zde montéři radostně šplhají a hopkají po stožárech vysokého, středního i nízkého napětí a plní budovatelského nadšení na sebe pokřikují něco jako: „Ty v...pííp..., podej už mi sak..pííp.. ten správnej klíč, nebo tě nakopu do pr...pííp...!“ „Na, tady ho máš, ty kr...pííp..., aby ses ne po...pííp.. .“ „Hele nes...pííp.. mě, nebo ...pííp..!“ „...pííp.. ...pííp.. ...pííp..!“ „...pííýýýýýííp..!“ A podobně. Pravdou však je, že tu mají spoustu čerstvě postavených a nezřídka i dokončených baráček.

Jedeme rovnou silnicí a než jsme si to stačili pořádně uvědomit, změnily se nápisy na dodatkových tabulkách pod dopravními značkami a nápisy na reklamních plochách kolem silnic a jsme v Holandsku. Jak jsme předpokládali, je tu rovina, jede se docela dobře. Největší dokopec tu tvoří nájezdy na mosty přes dálnici. Jenom jedna maličkost nám kazí radost, potřebujeme zastavit u nějakého potůčku a trochu se umýt. Jenomže to, co v je mapě, je ve skutečnosti stojatý smrdutý kanál, nebo čistý tekoucí potůček, ke kterému se nedá dostat. Navíc skončilo pásmo lesů a jen tu a tam je několik stromů pohromadě. Jenomže mají vadu. Jsou obehnány ostnatým drátem a prohlášeny za soukromé. Nakonec se nám podařilo jeden lesík najít. Nepříjemné bylo, že těsně sousedil se zadními trakty nějakých domečků, kde bylo živo. Za maximálních protihlukových a protisvětelných opatření jsme se utábořili, povečeřeli párky s rýží a kečupem a po probrání denních neopakovatelných událostí zalehli.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Goirle	38,0	2779	115,6	17,0	13 - 29

Ráno 13.7. sobota

Vstali jsme v devět. Dneska chceme dojet do Bilthovenu. Víme alespoň přibližně kudy, protože se za nejbližším městem vrátíme na původní trasu.

Vyplížili jsme se opatrně zpět na cyklostezku, abychom nevzbudili nějaký nežádoucí rozruch. Před odjezdem ještě odstraňujeme poruchu na Blančině zadním vzpletu a už jedem.

Stihli jsme otevřený supermarket a v domnění, že kupujeme litrový jogurt jsme si z obchodu odnesli výtečný meruňkový puding. I Digovi moc chutnal, a ten, jak známo nic podobného k životu zrovna moc nepotřebuje. I Mausí se po snědení svého jogurtikopudingu tvářil docela spokojeně.

cesta je poměrně slušná, jenom tu a tam fouká nárazový vítr, samozřejmě proti nám. Neděje se nic mimořádného. Lidi jsou směrem do vnitrozemí stále větší pohodáři. Nic není problém, všechno jde, Češi jsou tu poměrně známí a oblíbení, soudě podle počtu navázaných rozhovorů (v mezinárodní anglo-němčině doprovázené mocným šermováním končetin). Máme v cestě vodu a není tu most. Samozřejmě je tu trajekt. Pro lidi z naší země je to dost neobvyklé, ale my už takové zdolávání vody zažili, takže nás to nevyvádí z míry. Proto jsme si to zkusili ještě dvakrát.

Přes veškerou snahu, aby tomu tak nebylo, jsme do Bilthovenu dorazili až večer. Přesto jsme byli mile přivítáni, nakrmeni a největší radost jsme měli z teplé sprchy. Během večere si Mausí postěžoval na neukázněnost syra: „No do háje, když on ten sejra zatáčí.“

Panu Paroubkovi, našemu hostiteli, jsme stručně vyprávěli o naší cestě a projeli jsme si ji ještě jednou prstem po mapě. Jsem velmi unavená, ale nějak nemohu usnout. Bude to tím, že jsem zvyklá spát venku a tady mi připadá, že není co dýchat. Dig musel otevřít okno, což vzhledem kodlišnému systému kliček a uzávěrů nebylo vůbec snadné.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Bilthoven	30,0	2901	122,1	17,2	16 - 29

Ráno 14.7. neděle

Dnes se vstávalo po deváté hodině. Po dobré snídani s hostiteli jsme prováděli drobnou údržbu na kolech. V půl jedenácté nás pan Paroubek naložil do auta a jeli jsme se podívat na Muzeum J. A. Komenského v Naardenu. Muzeum není rozlehlé a shrnuje celý život našeho slavného rodáka i jeho dílo. Je to zajímavě udělané. Zejména jsou pro nás nezvyklé tzv. multimediální projekce.

Po prohlídce jsme samostatně jeli vlakem do Amsterdamu. Nejlepší bylo, že jsme jeli poprvé úplně sami. Nějaký čas trvalo, než jsme se zorientovali v místním jízdním řádu, během čehož jsme zjistili, že je podstatně přehlednější než náš. Pak už šlo všechno dobře. Přijel vlak, takový jako pantáček, nasedli jsme a za půl hodiny byli v Amsterdamu na hlavním nádraží. Tady už to znám. Dovedl jsem nás na hlavní molo a město jsme si prohlíželi z paluby vyhlídkové lodi.

Asi bychom si měli připomenout pár údajů o jeho historii.

Amsterdam. Vznikl kolem roku 1275 podél ochranné hráze, korunovačním městem se stal až roku 1814. díky velké náboženské a kulturní svobodě je po staletí útočištěm cizinců. Zajímavé je také to, že od požáru v roce 1521 se tu nesmí stavět dřevěné domy... líbí se mi všechna plavidla, která potkáváme při průjezdu kanály, zejména hausboty s plovoucími zahrádkami.

Zbytek času, který zbýval do odjezdu zpátečního vlaku, jsme prochodili pěšky. Zvlášť zajímavá byla ulička lásky. Ženy na prodej se zde vystavují ve výlohách a svůdně pomrkávají po procházejících turistech. Musím ovšem dodat, že mnohé ženě by po nahlédnutí do erotických výkladů značně vzrostlo sebevědomí. Slovy: mám úplně jiné představy o pěkných ženách.

Viděli jsme samozřejmě i historické klenoty města

Po prohlídce města jsme se vlakem vrátili s jedním přestupem do Bithovenu.

Po návratu nás čekala výtečná večeře, pochvala za bezchybné zvládnutí cesty tam a zase zpět v úplně cizím prostředí bez znalosti jazyka a vyprané prádlo, za což jsem paní Christie vděčná, protože jsem až do příjezdu do Prahy nemusela prát. Kluci se věnovali drobné údržbě a přípravě kol na další cestu. Ano, je to tak, musíme se zvolna připravovat na cestu. Bohužel...

Pan Paroubek během příjemného večera vzal mapu a ukázal nám, co by stálo za shlédnutí ve směru naší jízdy. Jen bychom několikrát museli opustit trasu. Ale návrhy jsou opravdu zajímavé.

Večer se zvolna změnil v noc, Blanka teď už skoro trvale zívá a nevidí na oči, Michal často zůstává viset pohledem na nějakém bodě a dlouho se nehýbe a mě těžkne jazyk spolu s celým tělem. Jdeme spát.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Bilthoven		Neměřeno, denní pauza			

Ráno 15.7. pondělí

Vstáváme v 8 hodin, balíme, snídáme, loučíme se

odjíždíme.

Po včerejší poradě s hostiteli máme dvě možnosti. První je jet na delfíny (tedy do delfinária) do Hardevijku, dále přes novou hráz vnitrozemím na západní pláži, přejet starou hráz a pak přejezdem pryč z Holandska. Druhá je jet na Amsterdam, odtud na západní pláži a dále na novou hráz a delfíny a pak pryč z Holandska. Volíme tu první.

Ráno se jelo docela dobře. Svítlo slunce, foukal mírný protivětr, pohybovali jsme se především mezi stromy. Velmi jsme spěchali na delfíní představení. Jenomže vítr to poznal a začal foukat proti. Nevadí! Držíme rychlost kolem dvacítky, abychom byli v 15 hodin na show. Vítr fouká opravdu silně. Rychlost klesla, ale nevzdáváme se. Dřeme proti větru ze všech sil a tak se stalo, že jsme v půl třetí v Hardevijku u delfinária. Po úporném snažení je tu zklamání, protože vstupenka pro jednu osobu stojí 23,50 Guldenů, což je pro nás příliš mnoho (my dva projíme za den 20 Guldenů a nejsme vůbec skromní). Nezbyvá nám než pokračovat dál.

Jenomže po nějaké době porost zmizel a opřely se do nás úporné větry vanoucí od západu. Jelo se špatně, pomalu a namáhavě. Bylo dokonce nutné několikrát sesednout a kus jít pěšky. Díky tomu jsme navštívili zdejší rozhlednu. On je to vlastně držák antén pro mobilní telefony. Ale vedou na něj schody, nahoře je plošina a je to otevřené pro příchozí. Stavba je to vskutku grandiózní. Výšku odhaduji na 10 metrů. Přesto je s toho rozhled do daleka. Všemi směry kromě západního, protože odtamtud velmi prudce fouká a ani v čiré optice není možné se proti větru koukat.

Takto jsme se dostali až ke hrázi. Viděli jsme repliku lodi Batavia,

kteou tady postavila hrstka nadšenců. Je to moc pěkné. Povedlo se jim to...

Prohlédli jsme si ji a vydali se na další cestu. Cesta sem nebyla snadná, ale to co následovalo se nedá slovy popsat. Protivítr zde dosahuje rychlosti 30 – 40 km/h. Postup je velmi pomalý a vyčerpávající. Na hráz jsme najeli ve 20.28 a přejezd ukončili ve 22.30. zajímavé bylo, že i na tomto tenkém proužku zeminy žije spousta zvířat. Celou cestu nás doprovázeli rackové, přičemž jeden letěl cca 2 metry nade mnou a snažil se přervat moji aparaturu, která teď maká na plný výkon, což je 10 W. K tomu vítr, který tropí ohlušující rámus... Kromě toho nám přes cestu neustále přebíhali maličcí králíčky, z travnatého pásu nad námi do rákosí a ostřice pod námi.

Po zdolání hráze jsme urychleně vyhledali nocleh, udělali si rýži s cibulí a kečupem a zcela vysílení zvadli jak pochcaná růže.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Enkhuizen	26,2	3013	117,6	14,5	12 - 31

Ráno 16.7. úterý

Ráno jsme zjistili, že jsme v oblasti, kam snad všichni chodí močit, nebo sr...pííp.. . Probíhá to tak, že přijede auto, vyskotačí z něj posádka, uleví si, a zase nastoupí a odjede. Pryč odtud!

Po zdolání několika kilometrů zastavujeme, abychom si odpočinuli a snědli kiwi, která s sebou vozíme od dnešní návštěvy samoobsluhy.

Parkuju blízko živého plotu. Fouknul vítr a spadlo mi kolečko. Škody: rozštípaná stěna paluby a rozsáhlá porucha elektroinstalace. Vypadá to vážně. Následky nehody Dig rychle a spolehlivě, za neustálého vrčení a bublání opravil. Použil vše co mu padlo pod ruku. Na závěr všechno omotal černou páskou a kdo neví, že to takhle vypadat nemá, nepozná, že je něco špatně. Celá paluba je z velké části provozuschopná. Dig mi hrozí, po dojezdu kovovým prototypem paluby. Prý aby to odolalo i mně. To se mi vůbec nezamlouvá. Nakonec jsem si vyslechla moře argumentů proč mám mít plechovou palubu, a tak souhlasím.

Dojeli jsme až na pláž.

Vidím nádherně jemný písek a různobarevné mušličky.

To já také vidím nádherně jemný písek. A také ho vidím jak se nádherně přesypá do řetězu a odtud do všech částí převodů a řazení. Jsem tím vyloženě nadšen a také vidím různobarevné... kruhy před očima...

Těším se, že si zaplavu v moři. jenže po krátké procházce po pláži ztrácím chuť na koupání. Fouká silný vítr a není se před ním kam schovat. pláž je příliš civilizovaná a co hůř, všechny duny v okolí jsou omotány ostrnatým drátem, takže nocleh zde je zcela vyloučen. Jedeme dál. Bohužel ani během další cesty to nebylo lepší. Vždycky, když byly pohromadě aspoň dva stromy, určitě byl mezi nimi baráček. Dost nás to rozčiluje, ale jedeme dál. Nakonec jsme objevili remízek u křižovatky, kde zatím žádné stavení nestojí. Zalezli jsme tam. Nad námi vede silnice a podél ní cyklostezka. Doufáme, že na nás ráno nebude moc vidět. Večeře a konec...

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Wieringerwaard	29,0	3102	83,0	14,4	11 - 22

Ráno 17.7. středa

Mausí opravuje zadní výplet a všechno mu hrozně dlouho trvá.

Po poledni odjíždíme. Po nějakém tom kilometru jsme zahlédli řadu větrníků. K jednomu z nich jsme zajeli a objevili informační tabulku:

1. rotor průměr 35m, 25 – 38 otáček za minutu, hmotnost 7.000kg
2. generátor výkon 500kW
3. hmotnost celkem 67.000kg, výška 39m

Zajímavé...

Konečně jsme dorazili ke staré hrázi, kde jsme chtěli být už včera večer.

Za námi se ozvalo české „zdar Čechoslovákům“. Otočili jsme se a spatřili skupinku lidí na kolech. Byla to banda českých buscyklistů na zájezdu v Holandsku. Ani jim nezávidím, že jezdí jen tak na lehkou, protože mají své denní etapy příliš organizované a neužijí si tolik dobrodružství jako my. Jsme v Den Oeveru a hledáme kšeft se žrádlem pro kočky a psi a potravinami pro nás, abychom uchlácholili jogurtíkem své zmlsané jazýčky a hladová bříška.

Po svačince Mausí zase opravuje svého oře a já s Digem jsem se zatoulala do servisu pro lodě. Chvilu pozorujeme čilý pracovní ruch, pak si podrobně prohlížíme vybavení lodí a jednotlivé etapy oprav. Dost mne to zajímá a zdá se, že i Diga, protože mi ukazuje různé zvláštnosti a vypráví, k čemu je to dobré a k čemu by se to hodilo jemu.

Michal mezi tím ukončil opravy a tak zase kousek jedeme. Ne daleko. Zastavujeme na začátku hráze a prolezáme jeden z bunkrů, tvořící obranné pásmo. Je velmi podobný těm našim v pohraničí.

A je tu hlavní atrakce a meta této Expedice. Začíná přejezd třicetikilometrové hráze z let 1927 – 32. to jsme se dozvěděli při návštěvě jejího památníku a muzea. Mimo jiné tu mají zdokumentováno, jak se co dělalo a jaká technika se používala. Tedy pokud lze technikou nazvat žebřík na dovoz kamenů, lopatu, vidle a holé ruce...

přejezd hráze je zajímavý jen tím, že po naší levici je moře, jehož hladina je asi o šest metrů výš než hladina vnitrozemí po naší pravici. Také jsme přešli několik míst, kde se obě části vod mohou pomocí ohromných vrat propojit. Opravdu je přejezd dlouhý třicet kilometrů.

Na druhé straně hráze opět šmejdíme v obranných pevnostech. Kluci mi vysvětlují funkci jednotlivých prostorů. Zajímá mne to a porovnávám zdejší ochranný systém s naší o deset let mladší obrannou linií. A stížnost: opět nemám stojánek – jako v Dánsku. Digův unavený stroj se odložil na mého neméně vyřízeného chudinku a stojánek to nevydržel a prostě se odlomil. Michalovi opět začaly praskat dráty v zadním výpletu.

Hrozně se ochladilo a ke všemu nemůžeme najít žádné roští na spaní. Nakonec jsme ho asi v jednu v noci zahlédli. Dig jel na průzkum. Ozvalo se zapraskání a po chvíli jsme ho našli v křoví. Líčil, jak ho cosi vyhodilo ze sedla. Později jsem z něj vypáčila, že jeho přistání nebylo tak hladké, jak se původně zdálo. Ukázalo se, že mu ne zcela normálně funguje levá část hrudníku. Jen doufám, že to není nic vážného a že ráno bude schopen dalšího cyklistického života, jako už tolikrát a z horších situací. Snažím se zvládnout většinu nočních opatření, v čemž nemám velkou praxi (vždycky je dělá Dig), aby mohl ležet a odpočívat.

Já jsem to viděl takhle: jedu si tak normálně na průzkum toho roští, nijak nespěchám, sjíždím ze silnice, řadím na lehké převody, tedy nic neobvyklého. Najednou mě cosi vyhodilo ze sedla a smýklo se mnou doleva. Byl to takovej fofr, že jsem nestihl vystoupit. Téměř ve stejný okamžik jsem hrudníkem na něco narazil a od té doby mě to tam pobolívalo a vadilo při dýchání. Co se to vlastně stalo nevím dodnes. Tolik můj dodatek.

Při vaření čaje jsem málem zapálila celé Holandsko, kolik lihu jsem nalila do startéru. Když ono je to těžké, když i start vaříče dělává Dig. Zbytek činnosti proběhl v klidu. Akorát se mi nelíbí, že se Dig nechce převléknout do nočního. Tvrdí, že se mu nechce. Ale to není jeho styl. Spíš má víc problémů s hrudníkem, než mi přiznal!

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Wartena	39,0	3205	102,6	15,9	10 - 25

Ráno 18.7. čtvrtek

Michal zase strašně zdržuje a vyměšlí nesmysly, vyměnil si další peníze a strávil půl hodiny v krámě. My už jsme najedení a chtěli bychom jet, jenomže musíme počkat...

Jede se dobře. Vítr nefouká, slunce je za mrakem, cesty vedou stále po rovině. Všimněte si – **vítr nefouká!** Když jsme jeli opačným směrem, mohl se strhat, jenom aby nám znesnadnil cestu. Teď nefouká. Ještě by se mohl otočit a foukat opačným směrem!

Dig od rána moc nemluví a je nějak zaraženej. Navíc je oproti ostatním dnům nějak pomalejší. Že by ten včerejšek byl vážnější?

Zastavujeme před New Amsterdam u větrného mlýna na svačinku.

Tam nám Dig oznámil, že jsme právě ujeli 56 kilometrů bez zastávky. Nevěřila jsem. Prohlédli jsme si mlýn a zase pokračujeme v jízdě.

Před dvaadvacátou hodinou překračujeme hranice. Největší zážitek nám připravila Německá stezka. Úplně rozbitá, rovná, dlouhá, obklopená stromy a roštím, bez možnosti se rozhlédnout. Nejbližší vhodné roští jsme prohlásili za

nocležiště, udělali si k večeri párky s rýží a zalehli.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Meppen	29,1	3334	128,7	18,6	4 - 19

Ráno 19.7. pátek

Probudily mě strašné zvuky. Němcouři na nedaleké stavbě s něčím urputně lomcují. Budiž jim přičteno ke cti, že je po deváté hodině.

K snídani jsme si z nostalgie uvařili Holandský citrónový čaj. Nebo je to tím, že jiný nemáme?

Opět díky Michalovi vyjíždíme v půl dvanácté. Svítí slunce, je vedro, ani lísteček se nepohne. Jede se dobře. Po deseti kilometrech provádíme doplnění zásob v Meppenu – Zentrum. Po dalších sedmi kilometrech se Michal rozhodl, že bude cosi opravovat a aniž co řekl, zastavil. Ztratili jsme další hodinu, aniž by se cokoliv změnilo. Pak jsme jeli v kuse 50 kilometrů. Zastavili jsme na svačinku a baštíme čerstvoučkový chlebiček a nektarinky. Mňam! Ano, vážení, je to tu. Otočil se vítr a fouká zase proti nám. Jede se střídavě špatně a ještě hůř. Asi v devatenáct hodin praskl Michalovi další drát ve výpletu zadního kola. Ted' už to vypadá opravdu vážně. Potřebujeme montážní klíč, nebo svěrák, přičemž si ani o jedno neumíme říct. To je tak, když se mě neposlouchá a nechává se vyplést zadní kolo v jiném servisu, než je dávám obvykle a jinými dráty, než máme dlouhodobě vyzkoušeno. Jsou momenty, Michale, kdy se jít proti davu nevyplácí! Ted' musíme pokračovat a doufat...

Dohodli jsme se, že dnes přespíme někde před Dieholz, abychom to neměli zítra na snídani daleko. Jenže je tady krásně divoký naturpark. Dig se rozhodl pro jedno krásně zastrčené místočko a ve mně se probudil strach z toho, že přijde nějaký ochranář, a ještě hlasitěji a naléhavěji se ozvalo mé svědomí. Což způsobilo ostrou roztržku. Vybuchla jsem, protože mi přišlo strašně líto této divočiny. Ráno po nás zbydou vyležené dülky a co huř – i ten toaletní papír někde v křoví. Dostala jsem Diga pořádně do varu, a za to bych se mu chtěla ještě jednou omluvit. Víím, že měl starost o to, aby se Michalovi úplně nevysypalo kolo někde v místech, kde budeme uprostřed ničeho bez možnosti se ubytovat. Ale... Promiň prosím...

Po dalších dvaceti kilometrech po B214 (velmi hlavní) nacházíme jiný nocleh a zalézáme.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Freistadt	40,0	3458	124,7	17,1	6 - 21

Ráno 20.7. sobota

Probudil jsme se v půl osmé. Probíhají ranní rutinní činnosti. Michale dělej!!! Odjždíme po půl jedenácté. Začínám mít dojem, že Michal zdržuje záměrně. Odjezd. Zastavujeme v nějaké díře, doplňujeme zásoby a pokračujeme.

V Sulingenu mají ještě otevřené obchody a tak nakupujeme mraky pohlednic a píšeme domů. Ještě jsme neodjeli z města a Michalovi se zcela vysypal zadní výplet. Sedl si na kraj silnice a čekal až zahřmí. A zahřmělo. Úplně vytočenému Digovi se podařilo vyžebrať na místním údržbáři z dílny Aral montážní klíč a tak můžeme provést generální opravu.

Oprava dokončena v půl čtvrté. Stále svítí slunce, ale už není takové vedro, jede se úplně skvěle. Po půl šesté máme najeto úplně stejně, jako včera touto dobou. Tak to pěkně jede. Neděje se nic mimořádného. Krajina kolem je pořád stejná, stezky dobré, teplota akorát... místečko na spaní jsme našli v temném lese za Wietze.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Wietze	40,5	3555	96,6	17,6	7 - 29

Ráno 21.7. neděle

Vstáváme tak zvolna, že ani nemusíme čekat na Michala. Odjezd.

Bez dalších problémů jsme se dostali až do Celle, kde trochu bloudíme. Je to tu plné uzavírek a umleutungů. Za chvíli vidíme proč. Spatřili jsme velký průvod přívrženců Sudetoněmeckého Lancmanšaftu. Účastníci pochodu jsou ve věku tak od 13ti do 65ti let. Všichni oblečení v šedozelených kamizolách, krátkých černých kalhotách a bílých podkolenkách. Nesou vlajky, různé transparenty a korouhve a do kroku jim hraje pochodová dechovka. Z celého jsme vyrozuměli, že Čechy a cosi vrátit a nahradit a nějaká síla. Jsme rádi, že prošli před námi a neviděli žádě našich kol, kde se skvějí cedulky na nichž je hrdě napsáno „CZ“.

Později odpoledne jsme přešli bývalé hranice mezi Německy. Hned to bylo znát na silnicích, domech a stylu žití. Bordel, prach a svinstvo úplně všude. Večer jsme zastavili u lesa na nějakém poli, v růžku, kde nic nebylo. Povečeřeli jsme a kde se vzal, tu se vzal Germán se psem a začal mlít cosi o nicht celt a podobně. Předvedli jsme mu kolotoč slov, že bychom mu hrozně rádi vyhověli, ale že mu fakt nerozumíme. Když viděl, že nepochodí, začal se zajímat o to, kde jsme byli, kam jedeme, vybavení našich kol, kolik máme najeto, a když jsem mu ukázal údaje na počítači, projevil úžas a nechal nás napokoji. Alespoň západ slunce tu mají skoro tak pěkný, jako u nás doma. Po setmění jsme konečně zalehli.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Trippigleben	34,5	3665	109,9	18,5	4 - 26

Ráno 22.7. pondělí.

Opět opouštíme místo noclehu skoro v poledne. Jedeme, nic zajímavého tu není. Maj tu draho, silnice v katastrofálním stavu, špínu a šed'. Touto neutěšenou krajinou jedeme již třetí den a ještě nějakou dobu pojedem. Je až neuvěřitelné, jaký může být rozdíl mezi lidmi, kteří jsou z jedné krve, když je na 40 let od sebe někdo rozdělí. Jedni stále na sobě a svém okolí pracují a ti druzí úplně přestanou dělat. Asi bude ještě dost dlouho trvat, než se to spraví. Mám dojem, že tahle generace se toho nedočká. Jsou tu dokonce tak zanedbané a chudé oblasti, kde silnice nejsou vůbec a spojení se světem zajišťují vyježděné polní cesty.

Místní tříproudá dálnice...

Jede se mizerně. Po některých komunikacích musíme dokonce vláčet kola vedle sebe. Svítí slunce a je vedro. Musíme odpočívat mnohem častěji, postup je velmi pomalý. K večeru objevila Blanka pole s hrachem. Hned jsme provedli sklizeň, plody naložili a ploužili se dál. Nocleh bude dneska pod velkým stromem na posekaném poli, podél kterého teče říčka. Ukázalo se, že právě za tím stromem je pole plné brambor... byly vařené k večeri a byly moc dobré. Pak se nás snažilo vyděsit nějaké zvíře svým nervy drásajícím křikem. Blanka povídala něco o hejkalech. Nepodařilo se mu to. Brzy nato jsme postupně usnuli.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Unseburg	40,5	3769	104,0	15,7	8 - 27

Ráno 23.7. úterý

Provádíme ranní opatření na chlup stejná, jako každé ráno, takže by se zdálo, že po třech tejdnech každodenního opakování budou jak se patří secvičená. Ale zase vyjždíme pozdě.

Kdo nezažil a nepoznal cestu po kostkách, lépe řečeno po kamenech jako my, nepoznal pravé utrpení. Vím o čem mluvím. Je to další typ silnic, kterými zde oplývají. Kameny jsou velké a téměř ploché. To by bylo v pořádku. Ale rozestupy mezi kameny jsou 5 – 10 centimetrů, a spáry jsou hluboké až 3 centimetry. Jede se po tom opravdu šíleně...

Blančina manikúra je velká 5x7 centimetrů.

Díky jízdě po tomto povrchu jsme zničení jako po dojezdu celé jedné etapy, kola jsou opotřebovaná jako po absolvování motocyklové soutěže „Šestidenní“. Cesta je opravdu hrozná.

Čekám na ostatní. Vedle silnice leží poněkud větší kámen. Výškou asi jako já. Viditelně sem byl přivlečen. Je na něm cosi napsáno. Na skoro sloupnutém bílém podkladě stojí: „silnice opravena k 1. výročí založení DDR“. Pod tím lze s trochou námahy přečíst: „Tato silnice byla vybudována za jeden měsíc k příležitosti narozenin spolkového kancléře v roce 1934.“ Teď si teprve asi umíte představit, jak silnice vypadala. Zato tu mají dobré třešně... měli... a byly zaručeně dovezeny, možná i od nás. Nic se v téhle debilní zemi nezměnilo. A pokud ano, tak k horšímu. Musím konstatovat, že jsme na tom lépe než Východní Němci. Oni čekají, co jim nadělí Západ, kdežto my víme, že nedostaneme nic, a tak si to uděláme sami, i když po svém.

Po dalších útrapách cesty zaslouženě odpočíváme.

Toto místo je pozoruhodné tím, že tu vyvěrá minerální pramen. Je slaný. Ale přesto lahodný a osvěžující. Natankovali jsme všechny prázdné láhve a jali se dlabat chleba s čokoládou a vůbec se mít dobře. Při tom provádíme drobné opravy na Blančině poškozené palubě a mém zlobicím konektoru. Máme za sebou půl denní etapy a je 20.59. Po deváté se setmělo. Jsme rádi, že nám funguje elektrovýzbroj.

Na jedné „Bismarckovce“ (silnice budovaná za působení Otto von Bismarcka) jsem asi tak kilometr šla pěšky, protože moje ubohé tělíčko odmítlo se dál nechat drncat (muselo by jít do servisu nejen kolo, ale i úplně celá já), a zprostředka této cesty jsem zahlédla značku s varovným vykřičníkem a dodatkovou tabulkou Strassen-schaden 2km. Zděsila jsem se. Byla-li do teď silnice „V POŘÁDKU“ co nás čeká a nemine na tomto úseku?

Po chvilce to víme. Jsou tu místama asfaltové záplaty a kameny v silnici jsou dál od sebe.

Do konce dnešní etapy zbývá pár kilometrů. Začíná pršet. Zajeli jsme k nějakému remízku a začali s nouzovou stavbou doupěte. Od normální se liší tím, že se jako první přikrývá plachtou místo ležení a zbytek činností se pak odehrává pod ní, což má za účel minimalizovat namočení osob i materiálu. Sotva jsme dostavěli, přestalo pršet. Zůstali jsme však na místě a to se vyplatilo, protože celou dobu křižují oblohu blesky a střídavě prší. Bouřka jde ze tří stran najednou a v momentě záblesků je světlo jako ve dne. Což je trochu hloupé, když chce člověk spát. Nemluvě o rámusu. Ležíme cca 30 metrů od silnice „bráchodarky“ (darovali bratři ze Západu), po které jezdí především těžké nákladáky. Dobrou noc.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Schafstadt	41,0	3866	97,4	14,0	12 - 34

Ráno 24.7. středa

Probudila jsem se nezvykle brzy a s hrůzou zjistila, že jsem včera nestihla vlézt do spacáku. Pamatuju se jenom na to, že jsem byla moc unavená. Zdálo se mi, že Dig něco říkal o večeri a o teplém čaji. A hele, čaj tu je. Ale teplý už není. Tak se mi to nezdálo? Nebo že by se mi zhmotnil sen?

Ležím, odpočívám po namáhavé noci a mezerou mezi zemí a plachtou pozoruji okolí. Lidé jezdí do práce. Je tu zkrátka moc rušno. Chtělo by to urychleně zmizet. Ale to nehrozí. Kluci jsou sice vzhůru...

No, musím přiznat, že je Blanka opravdu frajerka. Spát mimo spacák, byť pod tepelným štítem to už chce opravdu celou ženskou. Když jsem jí zarecitoval údaje z palubního teploměru, málem padla do mdlob. Ale jinak je šikovná, že?

Po běžných ranních potížích a čekání, schválně, na koho (!) jsme se vydali na cestu. Silnice „bráchodarka“ nás zavedla do města Merseburgu. Je to poslední místo, kde nakupujeme a jíme na území Německa.

Po dojezení jedeme dál. Jede se podle toho, jak to umožňují zdejší cesty. Mají tu nový druh vozovky. Ošizenou chudinku „Komunistku“. To je polní cesta posypaná hrubým šterkem a místy zalitá asfaltem, bez jakéhokoliv zpevnění krajnic... nedovedete si představit, jak blbě se po ní jede.

Dodrkotali jsme se až do Altenburgu, kde to mají zatraceně nahoru a hned zase dolů, což mě nesmírně vytáčí. Máme najeto něco kolem 80ti kilometrů. A teď nás ještě chytila bouřka. A tak jsme uvízli asi 80 km od hranic a zoufale si přejeme být už doma. Nejlépe ještě dnes. Byla by přece škoda, kdyby nám všechny dojmy z tak bezvadné Expedice zkazilo čtyři sta kostkovaných kilometrů východním Skopčlandem.

Kromě toho bychom byli rádi co nejdříve doma. Děláme pro to co se dá. Strašně se mi motá hlava, kličkuju od krajnice (úspěch, tady ji mají) ke krajnici, proti větru a krápání. Taky se nám nedaří natankovat vodu a ještě nás zastavili germánští policajti a přáli si něco ve smyslu, abychom svítili dopředu výhradně bíle a dozadu jen červeně (záviděli nám naši barevně blikající výstrahu). Tak jsem jim vyhověla. Ale jen do té chvíle než zmizeli z dohledu. Na jedné „Umleitung“ se mi zřejmě uklepalo vlákno v žárovce předního světla, což znamená, že nic nevidím a tak musím jet pomaleji. Jenom pro zajímavost – dobré ráno. je půlnoc a začíná čtvrtek 25.7. 1996. mezi jednou a druhou hodinou ranní jsme uvařili (nebo spíš vůbec neuvařili) rýži. I tak nám tato křupavá večere pomohla zlepšit postup.

Ještě pár dokopců a jsme v Aue. Zbývá 30 kilometrů na hranice. Poslední prudký dokopec a pak velmi úmorné pozvolné stoupání do Potůčku. Jeden má dojem, že jede po rovině, ale maká jako blbec a co hůř, cíl se nepřibližuje.

Diga zřejmě bolí koleno. A asi opravdu šileně, protože zastavuje každé dva kilometry. I já to docela vítám, i když tu největší únavu jsem již překonala. Svítá. Osud nám asi něco zazlívá, protože údolím proti nám fouká jižní vítr. Těsně před šestou překračujeme hranice. A v 6,36 jede vlak do Varů a já sháním Michala, který se pozdržel na opačné straně hranic. Našla jsem ho, jak pár metrů od celnice sedí na zemi a odpočívá. Přinutila jsem ho nasednout a ten kousek dojet. I tak nám vlak ujel. Popojeli jsme kousek z nádraží a zaujali odpočívací polohu. Za hodinu přijel další vlak. Ani tím jsme neodjeli. Byla v něm velmi důležitá vlakvedoucí, která nejdříve chtěla, abychom kola odstrojili. Pak se jí nelíbila výbava. Že prý musíme všechno sundat. Dig jí řekl, že je to tam napevno a sundat to nejde. Trvala na svém, že smí přepravovat jízdní kola jen tak, jak jsou dodána z obchodu bez čehokoliv navíc. Výsledně nás do vlaku nepustila. Za půl hodiny jel další vlak. Tam byl průvodčí naprosto v pohodě. Pomohl nám naložit kola a skoro celou cestu do Varů si s námi povídal.

Spolucestující však naší přítomností nadšeni nebyli. Nejhorší byla dámička z kravína, která velmi nahlas zdůrazňovala, že jí naše kola překáží. Nepochopil jsem to. Kola jsou uzavřena ve služebním oddílu... Asi se o průjezdu Hells bude v této oblasti ještě dlouho vyprávět.

Vystupujeme ve Varech a vykládáme kola. Mezinárodní rychlík do Žiliny přes Prahu dorazí během deseti minut. Naštěstí na stejné nástupiště, kde čekáme.

Přijíždí vlak a vagón na přepravu zavazadel zastavil na úplně opačném konci perónu než stojíme. Sprintujeme nejprve s odstojenými koly skrz davy pasažérů a pak se vracíme pro naši těžkotonážní bagáž. Musíme ji pobrat všechnu najednou! Klušeme přibližně 300 metrů po nástupišti s 20 – 30kg těžkým a k tomu ještě dost objemným nákladem v náruči. Do... pííp., to nemá vadu.

Uf. Jsme ve vlaku. Zjišťujeme, že nejsme ve druhé třídě! Stěhujeme za jízdy naše zavazadla ob jeden vagón zpátky. Našli jsme kupé, kam jsme dali bagáž nahoru na nosiče, ale místo k sezení pro nás nikde není. Celou cestu jsme strávili v uličce ve stoje. Stejně by nešlo moc odpočívat, protože vlak je narvaný cikány, Ukrajinci, Slováci a různou jinou verbeží. Přesto jsme rádi, že cestujeme vlakem.

Přijíždíme do Prahy. Ani si nedovedete představit, jak je příjemné kolem sebe zase slyšet češtinu. Vystupujeme z vlaku, nastavujeme kola a kličkujeme pražskými ulicemi domů.

Blížíme se ke stadionu a těšíme se na triumfální příjezd za zvuku našich sirén, mávání chodců mávatky a třepotání vlaječek, praporků a girland. Situace se však vyvinula úplně jinak. Stejně jako loni i roky předešlé, tu nikdo není. Teprve po dlouhé chvíli se objevují první zaměstnanci stadionu a podle výrazu jejich tváří nikdo z nich nepochopil, že jsme to my, a že jsme konečně doma.

Pomalou odstrojujeme kola, odnášíme postupně a v klidu bagáž do strojovny a vůbec činíme příjezdová opatření. Těm, kdo nás vítají vyprávíme některé zážitky z cest a posloucháme, co se dělo za naší nepřítomnosti tady.

A to je vlastně všechno. Jsme celí, jsme zdraví, jsme posílení (nebo vysílení?) a docela rádi aspoň týden budeme odpočívat.

Šťastný úsměv Blanky po dojezdu

Ano, to už je opravdu úplný konec letošní Expedice

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Praha	60,0	4093	172,6	14,7	15 - 22

Závěrem:

Co dodat? Snad jediné to, že ti, co byli pozváni a nejeli, byli sami proti sobě. Protože stejně jako loni i v letech předešlých byla i tato Expedice bezkonkurenčně super.

Pravda, vyskytly se chvíle se zvýšenou hladinou adrenalinu v krvi, vid' Michale, a tvůrci německých silnic, ale to lepší myslím převažovalo.

Takže:

Nashledanou u EXPEDICE 97!

Celková technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	0	1506	0	0	22 - 25
Svatá	59,0	1565	59,7	15,6	11 - 26
Nevřeň	58,0	1634	69,7	15,5	7 - 30
Broumov	56,0	1698	64,7	13,2	9 - 15
Eckersdorf	60,0	1796	95,5	17,3	6 - 25
Krautheim	60,0	1904	107,7	16,7	7 - 21
Wertheim	60,0	2001	97,0	16,3	14 - 25
Lutzelbach	67,0	2092	90,7	15,0	14 - 25
Flomborn	64,0	2175	83,1	15,6	11 - 25
Dielkirchen	47,5	2218	42,71	12,71	8 - 27
Müllheim	63,0	2332	114,2	16,3	11 - 19
Oberdonven	36,0	2419	83,3	14,7	8 - 22
Bridel	52,0	2460	41,4	12,4	12 - 21
Marcourt	54,4	2560	99,8	15,6	10 - 21
Rendeux					
Oreye	58,5	2663	103,5	17,6	13 - 35
Goirle	38,0	2779	115,6	17,0	13 - 29
Bilthoven	30,0	2901	122,1	17,2	16 - 29
Bilthoven		Neměřeno, denní pauza			
Enkhuizen	26,2	3013	117,6	14,5	12 - 31
Wieringerwaard	29,0	3102	83,0	14,4	11 - 22
Wartena	39,0	3205	102,6	15,9	10 - 25
Meppen	29,1	3334	128,7	18,6	4 - 19
Freistadt	40,0	3458	124,7	17,1	6 - 21
Wietze	40,5	3555	96,6	17,6	7 - 29
Trippigleben	34,5	3665	109,9	18,5	4 - 26
Unseburg	40,5	3769	104,0	15,7	8 - 27
Schafstadt	41,0	3866	97,4	14,0	12 - 34
Praha	60,0	4093	172,6	14,7	15 - 22

Obrazová příloha

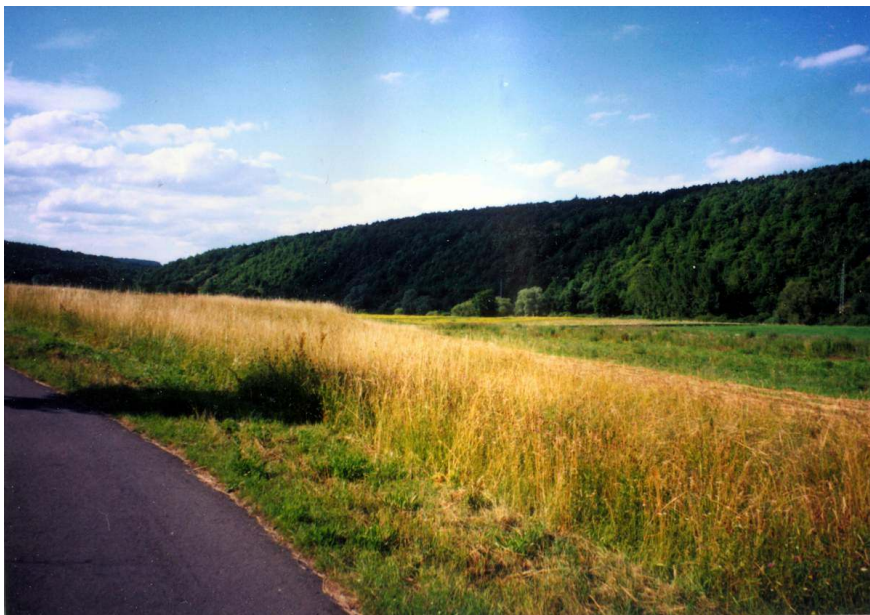
Pohled na most, kde jsme viděli soupravu ICE

městečko v údolí řeky Mossel

v údolí řeky Mossel

v údolí řeky Mossel

pohled na údolí řeky Mossel

německé městečko

jedno z odpočívadel u cyklostezky

takto se baví belgičtí grafiti

... kostel

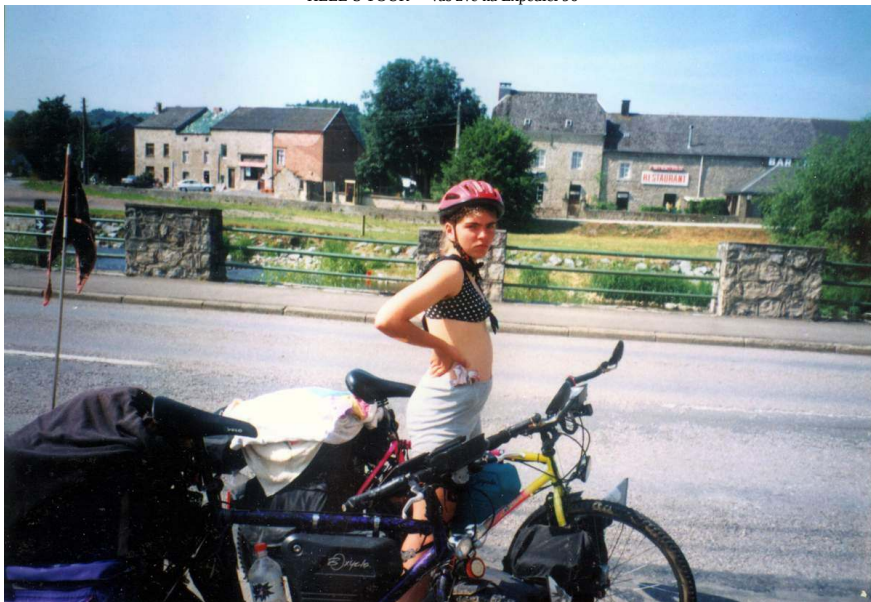
Blanka píše domů, že bohužel ještě stále žijem

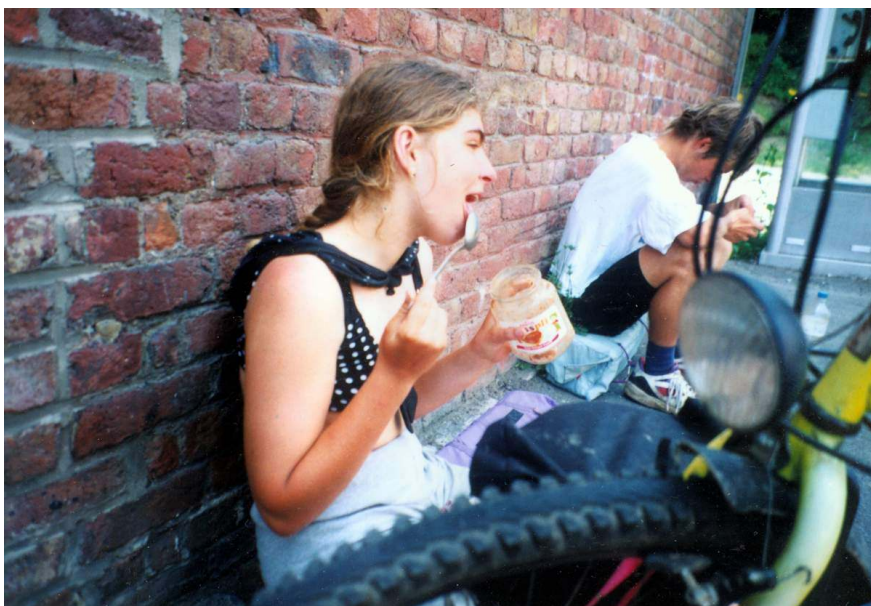
Michal také píše. Ale co?...

interiér katedrály v Luxembourku

no no, ty se teda tváříš...

jo tak Nutella, co?

domeček v Holandsku

trajekt v Holandsku

pohled z vyhlídkové lodi v Amsterdamu

další pohled z vyhlídkové lodi v Amsterdamu

přední část pohlednice, kterou jsme posílali domů

zadní část pohlednice, kterou jsme posílali domů

Den Oever na začátku hráze

pohled na moře z Den Oeveru

Den Oever, otočný most

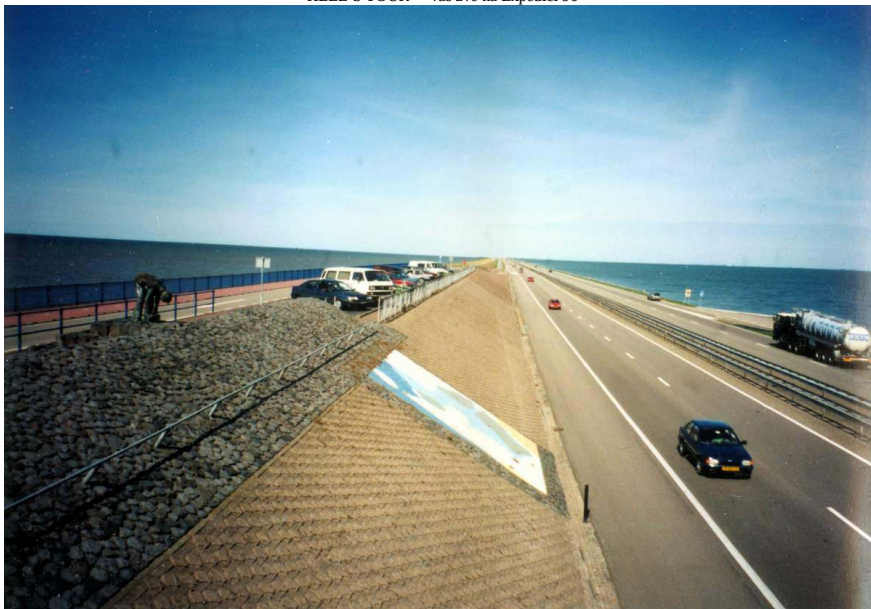
Den Oever, hráz a za ní opravná loď

co by to tak mohlo bejt?

průzkum opevnění z roku 1933

pohled na hráz z památníku jejího zbudování

úplná novinka – lehokolo ... a dvě sličné lehačky

dojezd na pláž

moře... a přecházející chuť na koupání

pásový kombajn... takový obyčejný...

už zase píše domů...

tak tohle balení vydrželo sedm minut... až tak jsme se krotili a jedli pomalu

... třešně!!!

... voda!!!

památka na spojenecké bombardování v roce 1945

© Hell's Tour_{plus} 1996
Dig & Blk & Msh
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz